# Dijous 6 de durant l'any

**Text de l'Evangeli (*Mc* 8,27-33):** En aquell temps, sortiren Jesús i els seus deixebles cap als pobles de Cesarea de Filip. I en el camí preguntava als seus deixebles, dient-los: «Qui diuen els homes que soc jo?». I ells li respongueren: «Joan Baptista, i altres que Elies, i altres que un dels profetes». I ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que soc jo?». Responent Pere, li diu: «Tu ets el Crist». I els comminà que a ningú no diguessin això d'ell.

I començà a ensenyar-los: «Convé que el Fill de l'home pateixi moltes coses i sigui reprovat pels ancians i els grans sacerdots i els escribes, i sigui mort i al cap de tres dies ressusciti»; i obertament parlava la paraula. I prenent-lo a part, Pere començà a increpar-lo. I ell, girant-se i veient els seus deixebles, comminà Pere, i diu: «Ves-te'n del meu davant, Satanàs, perquè no trobes el gust de les coses de Déu, sinó de les dels homes».

© Albada Editorial / evangeli.net

***«Qui diuen els homes que soc jo? I vosaltres, qui dieu que soc jo?»***

Mn. Joan Pere PULIDO i Gutiérrez
*(Sant Feliu de Llobregat, Espanya)*

Avui seguim escoltant la Paraula de Déu amb l'ajut de l'Evangeli de sant Marc. Un Evangeli amb una inquietud ben clara: descobrir qui és aquest Jesús de Natzaret. Marc ens ha anat oferint, amb els seus textos, la reacció de diferents personatges davant Jesús: els malalts, els deixebles, els escribes i fariseus. Avui ens ho demana directament a nosaltres: «I vosaltres, qui dieu que soc jo?» (Mc 8,29).

Certament, els qui ens anomenem cristians tenim el deure fonamental de descobrir la nostra identitat per a donar raó de la nostra fe, essent uns bons testimonis amb la nostra vida. Aquest deure ens urgeix per a poder transmetre un missatge clar i entenedor als nostres germans i germanes que poden trobar en Jesús una Paraula de Vida que doni sentit a tot el que pensen, diuen i fan. Però aquest testimoniatge ha de començar essent nosaltres mateixos conscients de la nostra trobada personal amb Ell. Joan Pau II, en la seva Carta apostòlica Novo Millennio Ineunte, ens digué: «El nostre testimoniatge seria insuportablement pobre si no fóssim els primers contempladors del seu rostre».

Sant Marc, amb aquest text, ens ofereix un bon camí de contemplació de Jesús. Primer, Jesús ens pregunta què diu la gent que és Ell; i podem respondre, com els deixebles: Joan Baptista, Elies, un personatge important, bo, atraient. Una resposta bona, sens dubte, però llunyana encara de la Veritat de Jesús. Ell ens pregunta: «I vosaltres, ¿qui dieu que sóc jo?». És la pregunta de la fe, de la implicació personal. La resposta només la trobarem en l'experiència del silenci i de la pregària. És el camí de fe que fa Pere, i el que hem de fer també nosaltres.

Germans i germanes, experimentem des de la nostra pregària la presència alliberadora l'amor de Déu present en la nostra vida. Ell continua fent aliança amb nosaltres amb signes clars de la seva presència, com aquell arc posat en els núvols promès a Noè.

## *Pensaments per a l'Evangeli d'avui*

- «¿Calia que el Fill de Déu patís per nosaltres? Sí, calia molt, i podem establir una necessitat doble: primer, per a remei dels nostres pecats i, en segon lloc, perquè ens fos exemple de com hem d'actuar» (Sant Tomàs d'Aquino)

- «Els cristians han de ser instruïts contínuament, al llarg dels segles, pel Senyor, per tal que siguin conscients que el seu camí no és el de la glòria i del poder terrenals, sinó "el camí de la creu"» (Benet XVI)

- «'L'amor fins a l'extrem' (Jn 13,1) dóna el seu valor de redempció i de reparació, d'expiació i de satisfacció al sacrifici del Crist (...). Cap home, ni que fos el més sant, no estava en situació de prendre damunt seu els pecats de tots els homes i oferir-se en sacrifici per tots (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 616)